

تولیب و الاهیات اصلاحات: کفاره‌ی محدود

نویسنده: آر. سی. اسپرول

فکر می‌کنم از بین همه‌ی پنج نکته‌ی کالونیسم، کفاره‌ی محدود بحث برانگیزترین و آن است که احتمالاً بیشترین سردرگمی و آشفتگی را ایجاد می‌کند. این آموزه عمدتاً به هدف اصلی، نقشه، یا طرح خدا از فرستادن مسیح به دنیا برای مرگ روی صلیب می‌پردازد. آیا قصد پدر این بود که پسر خود را بفرستد تا روی صلیب بمیرد که نجات را برای همه میسر کند، اما با این امکان که مرگ او برای هیچکس موثر نباشد؟ یعنی، خدا صرفاً مسیح را روی صلیب فرستاد تا نجات را ممکن کند، یا اینکه خدا از ازل، نقشه‌ای برای نجات دارد که با آن، بر طبق دولت فیض خویش و انتخاب ازلی خود، کفاره را طراحی کرد تا از نجات قوم خود مطمئن شود؟ آیا کفاره، در طراحی اولیه‌اش، محدود بود؟

من ترجیح می‌دهم که از اصطلاح «کفاره‌ی محدود» استفاده نکنم، چون گمراه‌کننده است. ترجیح می‌دهم از «رهایی قطعی» یا «کفاره‌ی قطعی» صحبت کنم که یعنی خدای پدر عمل‌رهایی را به طور ویژه‌ای با این دیدگاه طراحی کرد تا نجات را به برگزیدگان ارائه کند، و اینکه مسیح برای گوسفندان خود مُرد و جان خویش برای آنانی فدا کرد که پدر به او بخشیده بود.

یکی از متن‌هایی که معمولاً می‌شنویم که به عنوان اعتراضی به تفکر کفاره‌ی قطعی استفاده می‌شود، دوم پطرس ۳: ۸-۹ است: «لکن ای حیبیان، این یک چیز از شما مخفی نماند که یک روز نزد خدا چون هزار سال است و هزار سال چون یک روز. خداوند در وعده‌ی خود تاخیر نمی‌نماید چنانکه بعضی تاخیر می‌پندارند، بلکه بر شما تحمل می‌نماید چون نمی‌خواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه به توبه گرایند.» معنای بدیهی کلمه‌ی «همه» در اینجا «ما» است، و فکر می‌کنم کاملاً واضح است که پطرس می‌گوید خدا نمی‌خواهد هیچ یک از «ما» هلاک شویم، بلکه همه‌ی «ما» نجات پیدا کنیم. او در مورد همه‌ی بشریت صحبت نمی‌کند؛ «ما» ارجاعی به افراد ایماندار است که پولس با آنها صحبت می‌کند. فکر نمی‌کنم بخواهیم به خدایی ایمان داشته باشیم که مسیح را می‌فرستد تا بر صلیب بمیرد و بعد چشمانش را ببندد و امیدوار باشد که کسی از موقعیت این مرگ کفاره‌ای استفاده کند. دیدگاه ما نسبت به خدا متفاوت است. دیدگاه ما این است که رهایی گناهکاران مشخصی، نقشه‌ی ازلی خدا بود و این طرح و نقشه به نحوی عالی شکل گرفت و به نحوی عالی اجرا شد؛ به طوری که اراده‌ی خدا برای نجات قومش با عمل کفاره‌ی مسیح محقق شد.

این به معنای آن نیست که محدودیتی بر ارزش یا شایستگی کفاره‌ی عیسای مسیح قرار داده شد. مرسوم است که بگوییم عمل کفاره‌ی مسیح برای همه مکفی است. یعنی، ارزش شایستگی آن برای پوشاندن گناهان همه‌ی مردم کافی است و به طور قطع هر کسی که به عیسای مسیح ایمان بیاورد، تمام مزایای آن کفاره را به طور کامل دریافت می‌کند. همچنین مهم است درک کنیم که انجیل باید به طور عمومی موعظه شود. این هم نکته‌ی بحث برانگیز دیگری است، چون از یک طرف انجیل به طور عمومی به تمام کسانی ارائه می‌شود که موعظه‌ی آن را می‌شنوند، اما به طور عمومی ارائه نمی‌شود به این معنا که به هر کسی بدون هیچ شرطی پیشنهاد شود. انجیل به هر کسی ارائه می‌شود که آن را باور کند. به هر کسی ارائه می‌شود که توبه کند. به طور واضح، شایستگی کفاره‌ی مسیح به تمام کسانی که باور کنند و تمام کسانی که توبه کنند، بخشیده می‌شود.

دکتر آر. سی. اسپرول، بنیانگذار سازمان خدمات لیگونیر و بنا کننده‌ی کلیسا Saint Andrew's Chapel در شهر سنفورد، ایالت فلوریدا بوده است. ایشان اولین ریس دانشگاه Reformation Bible College بوده و بیش از صد جلد کتاب به رشته تحریر درآورده که می‌توان به قدوسیّت خدا (*The Holiness of God*) اشاره کرد.

این مقاله در وبسایت [سازمان خدمات لیگونیر](https://fa.ligonier.org) منتشر شده است.